

DISCIPLINAIRE RAAD VOOR BREDTESPORTERS**NADO VLAANDEREN**

Rolnummer: [...]

In zake van: [Sporter]

Beticht van:

te [...] 2015,
bij inbreuk op artikel 6 van het decreet van 25 mei 2012 betreffende de preventie en bestrijding van doping in de sport (het Antidopingdecreet),
zich niet te allen tijde onthouden te hebben van dopingpraktijken als vermeld in artikel 3 van voormeld decreet, meer bepaald door als breedtesporter, ter gelegenheid van een wielervedstrijd, een monsterneming te hebben ontweken of zonder geldige reden te hebben geweigerd of zich niet te hebben aangeboden voor een monsternaming na de kennisgeving, vermeld in de toepasselijke antidopingregels, (artikel 3,3° van voormeld decreet),

Gelet op het voormeld Antidopingdecreet van 25 mei 2012;

Gelet op het Besluit van de Vlaamse Regering van 13 februari 2015 houdende uitvoering van het Antidopingdecreet van 25 mei 2012;

Gelet op het dossier dat werd samengesteld door NADO Vlaanderen;

Gelet op de bestreden beslissing van 16 februari 2016 van de Disciplinaire Commissie voor Breedtesporters , op tegenspraak gewezen, waarbij de breedtesporter:
- uitgesloten verklaard werd voor een periode van vier (4) jaar hetgeen inhoudt dat hem verbod wordt opgelegd om deel te nemen aan enige sportactiviteit als sporter alsook in eender welke hoedanigheid,
- gezegd werd dat de uitsluiting aanvangt op 28 augustus 2015 en loopt tot en met 28 augustus 2019,
- een administratieve geldboete opgelegd werd van 1.500 euro,
- een deel van de kosten, bepaald op 500 euro, ten laste werd gelegd en hij veroordeeld werd tot het betalen daarvan,

Gelet op het hoger beroep namens de breedtesporter ingesteld door zijn raadsman mr. [...] [...], advocaat [...] (Nederland), bij aangetekend schrijven van 22 februari 2016;

Gelet op de mondelinge uiteenzetting van de zaak door de voorzitter;

Gehoord de breedtesporter in zijn middelen van verdediging, ontwikkeld door zijn advocaat mr. [...] alsook door hemzelf;

01. Het hoger beroep, naar vorm en termijn regelmatig, is ontvankelijk.

02. Het behoort de feiten, voorwerp van de tuchtrechtelijke vervolging, nader te preciseren zoals hierboven gedaan; de feiten zelf, voorwerp van deze disciplinaire vervolging, blijven hierdoor ongemoeid en de breedtesporter heeft zich daarop verdedigd.

03. Om de oordeelkundige redengeving van de Disciplinaire Commissie voor Breedtesporters, die de Disciplinaire Raad voor Breedtesporters bijtreedt en hier voor als herhaald aanziet voor zover niet tegenstrijdig met hetgeen hierna verder aanvullend wordt overwogen, aanziet de Disciplinaire Raad voor Breedtesporters de inbreuk van de breedtesporter als bewezen; hij heeft zich niet aangeboden voor de monsterneming waartoe hij regelmatig was opgeroepen; de regelgeving voor Vlaanderen met betrekking tot de wijze van oproeping en zoals voorgeschreven bij Ministerieel Besluit van 6 mei 2013 houdende de wijze van oproeping tot monsterneming voor de sport wielrennen (B.S. 31 mei 2013), was daarbij integraal nageleefd.

04. De loutere bewering van de sporter dat de controlearts hem later op de avond niet zou hebben gebeld, is niet dienend; het al dan niet telefonisch nog contact nemen is geen wettelijke voorwaarde voor het al dan niet aangetoond zijn van de disciplinaire inbreuk; de controlearts heeft immers niet de verplichting om een afwezig blijvende sporter eerst nog telefonisch te contacteren.

Bovendien heeft de controlearts wel degelijk voor de Disciplinaire Commissie verklaard dat hij nog gebeld heeft en het feit dat mogelijk eerst [...] met de sporter heeft gebeld - feit dat vaststaat - verhindert niet dat ook de controlearts nog kan hebben gebeld; dat de controlearts zijn aanvullend proces-verbaal slechts de volgende dag, m.n. op [...] 2015, opstelde is niet van aard aan diens bevindingen te twijfelen; bovendien blijkt die eenzijdige bewering van de sporter dat de controlearts hem niet heeft gebeld, nergens uit noch wordt die bewering ook maar enigszins aannemelijk gemaakt.

Finaal is nog vast te stellen dat, op het ogenblik dat er werd getelefoneerd, de inbreuk reeds voltrokken was: de sporter had zich immers niet aangeboden niettegenstaande de reglementaire oproeping en ook aan [...] had hij laten verstaan niet te willen terugkomen naar de dopingcontrole.

05. Er is voor de controlearts geen enkele verplichting om de lijst van de op te roepen sporters eerder kenbaar te maken dan hij heeft gedaan; het aanplakbiljet met de lijst van de wielrenners die zich voor de dopingcontrole moeten aanbieden, moet worden uitgehangen bij de aankomstlijn en aan het dopingcontrolestation, uiterlijk 15 minuten na de aankomst van de eerste wielrenner; dit alles is correct uitgevoerd; dat ook buitenlandse wielrenners aan de wedstrijd deelnemen is niet van aard een andere werkwijze te moeten aan de dag leggen.

Dat een of meerdere wielrenners de wedstrijd voortijdig zouden staken is mogelijk en eventueel te verwachten doch dit gegeven is evenwel niet van aard om de controlewerkzaamheden anders te moeten organiseren; het voormeld Ministerieel Besluit voorziet immers dat ook deelnemers die de wedstrijd voortijdig staken, dezelfde verplichting hebben hetgeen also inhoudt dat ook zij het einde van de wedstrijd dienen af te wachten om zich dan ervan te vergewissen of zij al dan niet op de lijst van opgeroepen wielrenners vermeld staan; dus ook de wielrenners die uit de koers zijn gestapt, dienen het einde van het evenement af te wachten en dit ongeacht of zij hun rugnummer al dan niet reeds zouden hebben ingeleverd bij de jury; evenmin is er een verplichting voor de controlearts om vooraf bij de koersverantwoordelijken te informeren naar mogelijke vroegtijdig uitgestapte wielrenners; elke aan de start verschenen wielrenner kan nadien aangewezen worden.

Op geen enkele wijze werd het normaal verloop van de wedstrijd verstoord door de manier waarop de controlearts de dopingcontrole ter plaatse had georganiseerd.

06. Ten onrechte doet de sporter gelden dat de procedure te dezen dient aangezien als een strafvervolging; het betreft een tuchtrechtelijke aangelegenheid waarbij tegelijk vast te stellen is dat de sporter steeds het recht heeft om tegen de beslissing van onderhavig disciplinair orgaan op te komen bij een beroepsinstantie die beschikt over volle rechtsmacht tot een volwaardige jurisdictionele toetsing.

Er is geen enkele aanleiding om de sporter vooraf de mogelijkheid te geven tot bijstand van een raadsman ter gelegenheid van de dopingcontrole; hij wordt alsdan immers niet ondervraagd door een politionele overheid en evenmin bevindt een sporter zich alsdan in een bijzonder kwetsbare positie.

De verklaring van de erkende controlearts van [...] 2015 draagt, als aanvullend dopingcontroleformulier, bewijswaarde tot bewijs van het tegendeel (art. 19, § 5 Antidopingdecreet).

07. Wel neemt de Disciplinaire Raad aan dat niet blijkt dat de breedtesporter heeft geweigerd om zich aan te bieden of dat hij de monsterneming heeft ontweken; zodanige gedragingen vereisen een opzettelijk handelen in zijnen hoofde en dat is niet aangetoond; evenmin blijkt dat hij zich opzettelijk niet heeft aangeboden bij de controle.

08. De Disciplinaire Raad stelt volgende feitelijkheden vast:

- de breedtesporter was ten tijde van de feiten een buitenlander die blijkbaar voor het eerst deelnam aan een wielervedstrijd in Vlaanderen,
- de breedtesporter was op die wielervedstrijd alleen en niet vergezeld van een ploegmaat of ploegleider,
- de breedtesporter gaf aan dat hij zich gesteund achtte door [...], een bestuurslid van de Nederlandse wielerbond die hem bij het latere telefoongesprek gezegd had dat hij juist had gehandeld,
- het betreft zijn eerste overtreding.

Op grond van het geheel van voormelde feitelijkheden neemt de Disciplinaire Raad aan dat aan de breedtesporter géén significante schuld of nalatigheid bij die inbreuk (verzuim) kan verweten worden.

09. In die omstandigheden past het om de normaal voorziene uitsluitingsperiode van 2 jaar - op grond van artikel 42, § 1, 2°, b) van voormeld Antidopingdecreet -, maximaal te verminderen bij toepassing van artikel 42, § 5, 3° van het Antidopingdecreet tot de helft daarvan zijnde tot één jaar.

De regelgeving laat niet toe om een voorwaardelijke schorsing op te leggen zoals door de sporter ten onrechte gesuggereerd.

10. Het ingestelde hoger beroep werkt niet schorsend ten aanzien van de bestreden beslissing van de Disciplinaire Commissie zodat het past om de aanvangsdatum van de uitsluitingsperiode te behouden zoals door de Disciplinaire Commissie bepaald zijnde op 28 augustus 2015 en deze uitsluitingsperiode te laten lopen tot en met 27 augustus 2016.

11. Samen met de Disciplinaire Commissie is de Disciplinaire Raad van oordeel dat het passend is om de breedtesporter, naast de opgelegde uitsluiting, nog bijkomend een administratieve geldboete op te leggen.

Gelet op de ernst van de feiten, de financiële mogelijkheden van de breedtesporter en de aard van de inbreuk alsook om hem door middel van deze financiële prikkel aan te zetten zijn houding te wijzigen, oordeelt de Disciplinaire Raad dat terecht een administratieve geldboete bijkomend opgelegd werd van 1.500 euro; op dat onderdeel wordt door de breedtesporter ook geen specifiek verweer nog aangevoerd.

De Disciplinaire Raad acht de breedtesporter, naast de bepaalde uitsluiting, met deze boete genoegzaam aangespoord om zich in de toekomst van dergelijke feiten te onthouden.

12. Ten onrechte heeft de Disciplinaire Commissie geen toepassing gemaakt van artikel 41, § 1, 3° van het Antidopingdecreet.

Vermits de te deze vastgestelde overtreding verband houdt met een dopingtest binnen wedstrijdverband in een individuele sport, dient ook de diskwalificatie uitgesproken ten laste van de breedtesporter van zijn resultaat, met alle gevolgen die daaruit voortvloeien wat betreft punten, medailles, prijzen en dergelijke.

13. De Disciplinaire Commissie heeft op terecht gronden het ten laste van de breedtesportster gelegde aandeel in de kosten zoals verbonden aan de procedure in eerste aanleg begroot op 500 euro.

14. Het aandeel in de kosten van de procedure in hoger beroep en zoals te dragen door de breedtesporter, is passend te begroten op 200 euro en de breedtesporter dient tot de betaling ervan veroordeeld.

OM DEZE REDENEN

DE DISCIPLINAIRE RAAD VOOR BREEDTESPORTERS

Recht doende op tegenspraak en bij meerderheid van stemmen,

Ontvangt het hoger beroep,

Preciseert de feiten van de disciplinaire vervolging als voormeld,

Bevestigt de bestreden beslissing met de enkele wijzigingen dat:

* de opgelegde uitsluitingsperiode herleid wordt en bepaald wordt op één jaar (1 jaar) en dat deze periode aanvangt op 28 augustus 2015 en loopt tot en met 27 augustus 2016,

* aanvullend, ten laste van de breedtesporter de diskwalificatie uitgesproken wordt van diens resultaat, met alle gevolgen die daaruit voortvloeien wat betreft punten, medailles, prijzen en degelijke,

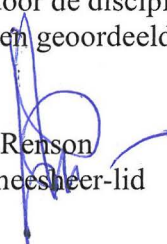
Veroordeelt de breedtesporter tot een bedrag van 200 euro als zijnde zijn aandeel in de kosten van de procedure in hoger beroep,

Deze beslissing is gewezen te Brussel door de disciplinaire raad voor breedtesporters, samengesteld uit de leden die in deze zaak hebben gezeteld en geoordeeld, nl.

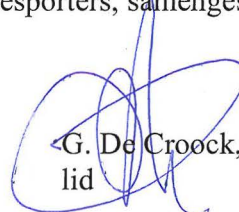
P. Buyle,
voorzitter

L. Renson
geneesheer-lid

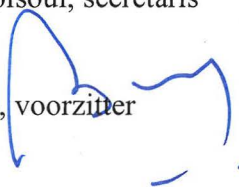

G. De Croock,
lid

en op de openbare zitting van 20 mei 2016 uitgesproken door de voorzitter P. Buyle, met bijstand van Heidi Colsoul, secretaris

P. Buyle, voorzitter

H. Colsoul, secretaris

